

gere potuisse ad retinendum Imperium, si in suâ sententiâ per-
stitisset, nec admonitionibus Statuum ultro locum fecisset. Est
autem II. totum istud exemplum admodum incertum nullius-
que idonei Historici autoritate fideque comprobatum. Po-
tissimus testis, quo vulgo nituntur, est *Huldericus Mutius Chron.*
Germ. lib. 14 p. 109. Sed enim *Mutius* præterquam quod totis
quingentis & amplius annis recentior est, id quod illi, à quibus
testis citatur, volunt, non dicit. Verba ejus sunt, *Cum forte*
Argentina esset aliquando Henricus, ceremoniarum, & preces sacerdo-
rum illi arriderent, consors eorum regula, ut sic loquamur, factus est,
sed instituta pro sacerdote viro proba vita præbenda, qui Regis in Sa-
cris esset vicarius, Ipse discessit, avocatus publicis Imperij negotiis.
Ea præbenda Argentina ad nostram usq. ætatem vocata est regalis.
Unde miro argumentandi artificio utatur oportet, si quis eum
abdicare voluisse Imperium & à Statibus impeditum fuisse con-
cludat. Loquitur enim de consortio non monastico, *Mutius*,
sed Canonorum Majoris Ecclesiæ: quorum regulæ nihil im-
pediebat, Imperatorem retento Imperio adscribi; ut interim sa-
cra munia per constitutum vicarium obiret. Neque porro ab
hoc proposito, sed Argentinâ discessisse Henricum dicit *Mu-*
tius: non Statibus adigentibus; sed imperii negotiis avocanti-
bus: quippe afflicto, coërcitoque, quantum satis videbatur,
Hermannò Alsatia Duce, contra Theodoricum affinem suum,
res in Lotharingâ novantem festinabat; quem eodem adhuc
anno, quo hæc acta feruntur, Metis obsedit: quod *Dietmarus*
Merseburgensis in Chronico, Hepidannus in Annalibus, Hermannus
Contractus & Sigebertus Gemblacensis in Chronicis referunt. Qui
cum res Henrici in Alsatiâ gestas attingant; rem utique tantam
omissuri non erant; si vere deponere, studio præsertim sancti-
oris vitæ, Imperium contendisset Henricus. Cæterum inju-
ria sincerioris Historiæ fuerit, si quis ex Chronicis, nullo au-
thoristæ temporisve, quo scripta sunt, indicio, vulgatis, qualibus
Author Chronici Belgici Magni simile Henrici propositum, alii a-
pud *Limn. Addit. ad I. P. Tom. V. ad II. 2. p. 59.* hoc Ipsum ad-
struere conantur, rerum tanti momenti fidem deducere insti-
tuat. De quibus omnino, quantum ad res hujus Imperatoris
attinet

